

De kribbe...

1. Gelegd in de kribbe (7)
2. Het teken van de kribbe (12)
3. Het buigen(vinden) voor die kribbe (16)

Tot 3 keer toe wordt er in het Kerstevangelie gesproken over de kribbe. Dat is geen toeval. En u weet, als er woorden in de Bijbel worden herhaald, dan zit daar vaak een boodschap achter. Die herhaalde woorden vormen de sleutel om de schatkist van het Evangelie open te maken. Dus willen wij verstaan wat kerst inhoudt dan moeten we vooral letten op woorden die herhaald worden. Het zijn de sleutels om het heilgeheim te openen. Drie keer komt het aan de orde. In vers 7: "En ze legden Hem neer in de kribbe." In vers 12 waar staat: "En dit zal u het teken zijn, gij zul het Kind vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe." En dan vers 16: "En ze vonden Maria en Jozef en het Kind liggende in de kribbe."

We hebben het zo vaak gehoord, Jezus gelegd in een kribbe, dat het verrassingseffect er totaal vanaf is. Deze geboorte laat ons in één keer zien dat Jezus anders is. Heel anders dan jij vaak denkt. De Heere Jezus gaat dwars tegen onze verwachtingen in. De Heere Jezus wordt niet groots geboren. Maar klein. Nederig. In een stal. In een trog. Hij kiest de weg van de nederigheid. Waarom kiest Jezus voor een houten voerbak? Een voerbak voor de beesten? Dat laat ons zien dat we verlost moeten worden in de weg van de nederigheid. En die nederigheid van Jezus die staat in schril contrast met onze hoogmoed. Want wij...u en ik... worden juist getekend door hoogmoed. Wij worden allen beheerst door de hoogmoed. Sinds het paradijs zit het gif van de hoogmoed diep in ons hart. Wij zijn niet tevreden met onze plek. Wij willen altijd hoger. Groter. Beter. Meer. Hoogmoed is een verschrikkelijke zonde. Het is de wortel van heel veel kwaad.

In die wereld vol met hoogmoed en in een wereld vol met hoogmoedige mensen komt Jezus. In een voerbak. Om hoogmoedige mensen te verlossen kiest Hij de weg van de nederigheid. Voor de ziekte van onze hoogmoed kiest Jezus voor het medicijn van de nederigheid. Dat is wat hier gebeurt in Bethlehem. Waar Adam reikt naar de appel, reikt om als God te zijn, daalt God neer in een kribbe! Weet je wat ik bij ds. Poort las. **Jezus is niet gekomen om anderen te vernederen. Maar om Zichzelf te vernederen.**

En nou mag u vanmorgen het kerstevangelie horen. Van een Jezus Die nederig wilde worden om hoogmoedige mensen te verlossen. En nou even die vraag, heeft dat uw hart, heeft dat jouw hart al eens gebroken? Als de Heilige Geest je de ogen opent voor een kind in een voerbak, dan doet dat iets met je. Dan leer je zien wat je met je hoogmoed allemaal hebt stuk gemaakt. Dat is nou wat nou dat neerdalen in de kribbe ons wil leren. We zijn door onze hoogmoed bij God weggegaan. Maar wij kunnen alleen nog terugkomen in de weg van de nederigheid. Daarom wordt de Heere Jezus zo geboren. Augustinus, de kerkvader zegt: "Door zo geboren te worden leert Jezus ons hoe wij weer tot God moeten komen. Door net als Hij nederig te worden!"

Kerst roept ons om klein te worden voor God. Zoals Jezus klein werd. Zijn ootmoed roept ons op, om ootmoedig te worden. Heb je dan geen last meer van je hoogmoed, als je de Heere gaat leren kennen? Juist een christen kent zijn hoogmoed. Want telkens als je weer ziet op dat Kind in de kribbe dan breekt je hoogmoed. Daarom is het ook zo belangrijk steeds weer op Hem te zien. Besef wat Hij voor u gedaan heeft. Voor u wilde hij mens worden. Voor jou wilde Hij in een voerbakje gelegd worden. En voor u wilde Hij gekruisigd worden. En ik geloof, dat als je dat steeds meer gaat beseffen dan komt er steeds meer een verwondering in je leven. Maar ook dankbaarheid. Dat stuwt de Geest dan in je hart. En dan zeg je: Heere wilde U dat allemaal voor mij doen?

Dat maakt je dankbaar. En dat roept ook tot navolging om te gaan in het spoor van de nederige Jezus. Paulus zegt ook in Filippenzen 2: "Dat gevoelen zij in u. Dat ook in Christus was."

2. Het teken van het kind.

De engelen zeggen: "Herders. Weten jullie waar je dat Kindje kan vinden? We geven jullie een teken mee. Als jullie gaan speuren naar dat Kind is dit het teken. Je vindt Hem niet in een warm bedje. Ook niet in een comfortabele kamer van Babypark Staphorst. Maar je zult het vinden gewikkeld in reepjes stof. En liggend in een trog. Zo is de Heiland, de Messias gekomen. De redder van de wereld. Herders, zoek het niet in de huizen van Bethlehem. Maar de kraamkamer van de Koning der Koningen is een stal. En Zijn wieg is een voerbak voor het vee. Hij zegt. Kijk juist wel naar Zijn armoede. Kijk juist wel naar dat nederige. Dat hoort er juist bij. Juist daar kun je de Verlosser aan herkennen. Dat is Zijn herkenningsteken. Zijn kleinheid, dat is Zijn glorie. Zijn armoede dat is Zijn heerlijkheid.

Dit Kind valt juist niet op, dan alleen in Zijn armoede. Dat is het herkenningsteken. Dat is het teken. U kunt zich wel indenken dat het voor de herders niet eenvoudig moet zijn geweest om in dat Kind een Koningskind te herkennen. Maar dat is wel het teken. Juist hierin zie ik dat God heel diep voor mij is neergebogen. Hierin kan ik zien Zijn grote liefde. In dit teken. In Zijn armoede. Verlangt u wel eens naar een teken? Een teken van Gods neerbuigende liefde. Een teken van Zijn nabijheid in het duister van je twijfel. Of in de angst bij al je aanvechtingen. Dat je zegt: Heere. Laat mij nou eens zien dat U er bent. En er ook voor mij bent. En dat U van mij afweet. En dat u mij tussen al die miljoenen ook zaligen zal. Dit is het teken! Het teken van Gods liefde. Van Gods nabijheid. Dit was het teken waar de herders het mee moesten doen. Zo wil God ook nu in ons midden zijn. Verborgen. Klein en eenvoudig. En weet je waarom zo? Omdat de Almachtige ons niet wil overweldigen. Maar omdat Hij ons wil winnen. Hij wil niet bewijzen. Maar Hij wil ons bewegen tot het geloof.

Wilt u de Heere God leren kennen? Zeg je: "Ja, ik zou Hem zo graag willen zien." Verlang je daarnaar? Je kunt Hem vanmorgen opnieuw weer zien. Weet je wat het teken is? Maarten Luther zei eens: de kribbe waar Christus in ligt, dat is het woord, dat is de Bijbel. Dat is nu de kribbe, waarin je de Heere Jezus kunt vinden. Maar zo is de Heere Jezus onder ons. In de eenvoud van Zijn woord. En zoals de velen van Bethlehem langs die stal liepen, zonder die kribbe en dat Kind een blik waardig te gunnen, Weet u wat de apostel Paulus zei tegen de gemeente van Korinthe? Die ook zo gefocust was op uitstraling en op het spectaculaire. Juist tegen de Korintiërs zegt Paulus: "Ik wil onder jullie niets anders weten dan Jezus en dien gekruisigd. Ik wil niet anders onder jullie weten dan Jezus in Zijn armoede. Maar dat is nou het teken. Daarin laat de Heere iets van Zichzelf zien. Het is als het ware die hand op je schouder. Hier ben Ik. En Hij zegt: "Zalig ben je als je aan Mij geen aanstoot neemt. Wanneer dat eenvoudige teken je niet afstoot, maar aantrekt. Zalig ben je als je in Mijn schamelheid, Mijn heerlijkheid ziet."

3. Het vinden van die kribbe.

En zo gaan de herders. Er staat geen prikkeldraad rondom de Heere Jezus. De stal is vrij toegankelijk. De engel laat hen weten: je bent niet te slecht. Niet te arm. De Heere Jezus krijgt het voor elkaar. Hij krijg het voor elkaar. Verschillende levens. Verschillende achtergronden. Verschillende karakters. Maar ze maken allemaal één en dezelfde buiging. Ze stellen Zich klein voor Hem op. En ze zeggen met dat buigen: "U bent groot en wij zijn klein. U bent rijk en wij zijn arm. Wat is onze reactie. Wat zou je een gezegend kerstfeest hebben als je knielend buigt voor het Kind van Bethlehem. Vouw je handen. Buig je knieën. Open het woord. Roep dit Kind aan. Je mag naar Hem toe zoals je bent. Die herders trokken ook niet hun nette pakken aan. Ze kwamen met lege handen. Zo moeten ook wij naar het Kind gaan. Armetierig als we zijn. Hoe zeer ook met schuld beladen. Dat hoeft ons niet tegen te houden.

Zie vanmorgen maar in de kribbe. Zie daar de liefde van Christus. Die arm wilde worden om zondaren rijk te maken. Twijfel niet langer aan Jezus' gewilligheid. Christus is zeer gewillig om u zalig te maken. Zijn naam is Jezus. Redder. Zaligmaker. Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Maar hoe weet ik nou of ik daar ook bij hoor? Weet je wanneer je daarbij hoort? Daar hoor je bij als bijvoorbeeld de zonden van hoogmoed tot last zijn geworden. Daar hoort u bij, als u zondaar bent, maar geen zondaar meer wil zijn. Dan mag je naar Jezus toe. Je zonden zijn geen hindernis. Juist je zonden moeten de beste aansporing om tot Jezus te gaan. Wie gezond zijn die hebben geen dokter nodig. Maar juist wie ziek zijn. En zo mogen wij u deze nederige Christus preken. Opdat U tot Hem zult komen. Opdat Zijn nederigheid, Zijn ootmoed je verbreekt.

De poort naar dat Koninkrijk van God, dat is een smal poortje. Een klein poortje. Je kunt er alleen maar naar binnenkomen, als je bukt. Dus mensen die eigenwijs en koppig hun hoofd en hun rug recht houden die kunnen er niet door heen. Dat poortje is groot genoeg voor de grootste der zondaren. Voor de meest hoogmoedige en arrogante figuren hier in de kerk. Maar je moet wel bukken. Net als bij de kribbe. Als je overeind blijft staan. Dan zie je Hem niet. Dan kijk je over Hem heen. Je kunt het Kind alleen zien als je bukt.

Nog één ding wat die kribbe betreft. In deze tijd zie je nog wel eens een kerststal staan. Jozef en Maria. Herders. Een kribbe met wat stro, met Kindje Jezus daarin. En dan is er ook nog vaak die os en die ezel. Maar die os en die ezel, bij de kribbe hebben toch wel een boodschap. Want het is niet helemaal on-bijbels om ze precies bij de kribbe te plaatsen. Want die os en die ezel, die zijn wel ontleend aan de Bijbel. En daarom lazten we Jesaja 1: "De os kent zijn bezitter. En de ezel de krib van zijn heer. Maar Israël heeft geen kennis. Mijn volk verstaat niet."

Daar ligt Jezus in de kribbe. En die os en die ezel die confronteren ons met ons onverstand. Met onze hoogmoed. Want die os, die kent tenminste nog zijn heer. Zijn bezitter. Die weet van wie hij het eigendom is. En de ezel weet nog waar de kribbe is. Waar de voerbak te vinden is. Waar hij het voedsel krijgen. Waar hij de rust kan ontvangen.

De os en de ezel kennen hun plek. Weten wij wat onze plaats is? Weten wij waar we naar toe moeten? Als je bij zo'n kerststal staat denk dan ook nog eens even aan die os en die ezel. Ze weten meer dan wij zegt Jesaja. En de boodschap daarvan is. Lieve mensen: leef niet aan dit Kind voorbij.

Hier ligt Hij vanmorgen. In Bethlehem. In een voerbak. Als voedsel voor je hart. Hier ligt Hij, het brood van God dat uit de hemel is afgedaald. En dan hoor ik moeder Maria zingen: "Hongerigen wil Hij met goederen vervullen." Kom dan. Buig voor Hem neer. En eet van Hem. Want wie van Hem eet die zal in der eeuwigheid niet omkomen.